

ning, hvorved Tang-Christensen vilde blive nødt til at flytte bort derfra og komme her til Kjøbenhavn, hvor han saa ikke fuldt ud vilde kunne varetage sine Interesser paa en tilfredsstillende Maade. — Til § 26 er der af Ministeren stillet et Forslag, som ligeledes har været behandlet ved 2den Behandling, nemlig om en Kunstmuseumsbygning i Kjøbenhavn. Dette er ikke tiltraadt fra nogen Side, idet man har ment, at da der nu er Udfigt til, at en Del Byggeforetagender, som staa i Forbindelse med Universitetet, vilde blive fremmede i Aar, vilde det ikke være rigtigt allerede nu at gaa til Opførelse af et Kunstmuseum, men denne Sag burde hvile til en anden Gang.

Vi gaa derefter over til anden Del af Kirkeministerens Budget, vedrørende Institutioner med særlige Fonds.

Ændringsforslaget under Nr. 5 er stillet af Ministeren og ikke tiltraadt. Mangelen paa Tiltraeden ligger ikke i, at man i og for sig bestrider Nødvendigheden af disse Herbarier, men man antager, at de kunne udsættes til et andet Aar, og at man derfor kan indskrænke sig til de Udgifter, som findes paa Høvebøjesnets Budget, og som hidtil ere blevne bevilgede, foruden den lille Bevilling, som findes oppe under Nr. 49 som personligt Tillæg til første Medhjælper ved den botaniske Have, idet man nemlig tror, at de Bevillinger, det navnlig gjælder om, og som vilde gøre mest Nytte, ere de, der vilde komme Havens levende Planter til Gode, og at de, der bedst kunne udsættes, ere de, der gaa ud paa at ordne Herbarierne, som have ligget der i en lang Aarrække, og som ikke vilde tabe sig ved Udsættelsen. Under Sorø Akademi findes der et Ændringsforslag under Nr. 57, stillet af Udvalget. Ved dette Ændringsforslag er den Uklarhed, der var i Udvalgets Forslag med Hensyn til Lærernes Lønningforholdelse ved 2den Behandling, rettet saaledes, at jeg tør udtale, at Ministeren er enig med Udvalget i, at denne Afværelse er tilstrækkelig til at forebygge Misforstaaelse. Jeg har dertil ogsaa begrundet det Ændringsforslag, der er stillet under det lærde Skolevæsen, det tilsvarende Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 74. Under Nr. 58 og 59 findes der et Ændringsforslag og et Ændringsforslag angaaende Ombygningen af en Kostald paa Nordruplund. Denne Uoverensstemmelse er grundet i, at man vel fra alle Sider erkender det vigtige i, at en saadan Ombygning af Kostalden finder Sted, idet den kun med Støde for Driften og ogsaa med Fare for, at Dele af

den falde ned, vil kunne udsættes. Derimod er Spørgsmaalet om, hvorvidt Ombygningen skal ske paa en mere eller mindre kostbar Maade, Henset for Udvil, og det, som her er Udvilspørgsmaalet, er ikke blot Spørgsmaalet om Besparelse, men ogsaa Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden. Dersom man følger Flertallets Indstilling, vil det sige, at den nævnte Kostald bygges saaledes, at der i den indlægges et Loft af Hvalvinger paa Fjernhjelker. Dersom man derimod følger Mindretallets Indstilling, Ændringsforslaget, vil en saadan Foranstaltning ikke finde Sted, idet Kostalden da kun vil blive forsynet med Bræddeloft. Det, der har bevæget Flertallet til at foreslaa Ombygningen med fast, muret Loft, er Hensynet til Brandfare, og jeg tør nok sige med det Samme — skjøndt jeg antager, det ærede Medlem fra Vedby (Tauber) vil have Ordet i denne Sag — at det, der for Mindretallets Vedkommende har været det Bestemmende, er Betænkeligheden ved, om Kostalden vil faae tilstrækkelig Hvide til at kunne benyttes om Sommeren, naar man indlægger det murede Loft, efter som det vil være umuligt at gøre dels Rummet saa højt og dels Ventilationen saa let som ved Bræddeloft. Sagen er nemlig den, at Kostaldens Mure ikke kunne forhøjes uden meget betydelig Bekostning. Skal der altsaa indlægges muret Loft paa Fjernhjelker, vil det selvfølgelig være i den Hvide, som Kostalden nu har, og den Hvide er ikke saa overordentlig stor. Udvalgets Flertal har selv været noget i Udvil om denne Sag, og vi have ment, at det var hensigtsmæssigt at løse Sagen saaledes, at vi foreslog, at man bevilgede den af Ministeren samlede Sum, men blot med en Udsættelse af 2,000 Kr., altsaa saaledes, at vi bevilgede de 5,000 Kr., der her er Tale om, og som foreslaas nedte fra Mindretallets Side. Man bevilger dem paa den Maade, at der fra Ministerens Side finder en Forhandling Sted i Aarets Løb med Forpagteren, for at man kan danne sig en fuldt begrundet Mening om, hvad der rent økonomisk set for Gaardens Drift vil være det Hensigtsmæssigste. Thi selvfølgelig ere vi heller ikke selv fuldstændig paa det Reue med, om denne Foranstaltning er den rette og saa praktisk, som den kunde være; der er fremført Grunde fra begge Sider. Men paa den anden Side blot i Umindelighed at gaa til Bræddeloft, uden at man har nogen Sikkerhed for, at man derved vil afhjælpe nogen Mangel, kan man ikke ret vel, da det jo vilde være en spildt Udgift. Det Samme kan naturligvis siges om det af os foreslaaede. Men Sagen ordnes